

**UJEDINJENI
NARODI**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriju bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-06-90-AR73.3

Datum: 27. ožujka 2009.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu:

**sudac Mehmet Güney, predsjedavajući
sudac Mohamed Shahabuddeen
sudac Liu Daqun
sutkinja Andrézia Vaz
sudac Theodor Meron**

V. d. tajnika:

g. John Hocking

Odluka od:

27. ožujka 2009.

TUŽITELJ

protiv

**ANTE GOTOVINE
IVANA ČERMAKA
MLADENA MARKAČA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAJEDNIČKOM ZAHTJEVU ANTE GOTOVINE I
MLADENA MARKAČA ZA IZDAVANJE NALOGA MANDAMUS**

Tužiteljstvo:

g. Alan Tieger
g. Stefan Waespi

Obrana:

g. Luka Mišetić, g. Gregory Kehoe i g. Payam Akhavan za Antu Gotovinu
g. Goran Mikuličić i g. Tomislav Kuzmanović za Mladena Markača
g. Steven Kay, g. Andrew Cayley i gđa Gillian Higgins za Ivana Čermaka

Prijevod

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Međunarodni sud) rješava po zajedničkom zahtjevu Ante Gotovine (dalje u tekstu: Gotovina) i Mladena Markača (dalje u tekstu: Markač, zajedno: objedinjena obrana)¹ u vezi s "Drugom odlukom po Zajedničkom zahtjevu obrane da se odbaci Daljnje pojašnjenje tužiteljstva o identitetu žrtava", koju je Raspravno vijeće I (dalje u tekstu: Raspravno vijeće) donijelo 2. ožujka 2009. (dalje u tekstu: Pobjijana odluka).

I. PROCEDURALNI KONTEKST

2. Dana 17. srpnja 2008. tužiteljstvo je podnijelo "Daljnje pojašnjenje tužiteljstva o identitetu žrtava" (dalje u tekstu: Daljnje pojašnjenje), uz koji je priložilo Izmijenjeni prilog 2 važećoj optužnici.² Osim što je ispravilo manje greške i dalo dodatne informacije o identitetu navodnih poznatih žrtava iz prvobitnog Priloga 2,³ tužiteljstvo je navelo 59 navodnih žrtava koje se brišu iz Priloga 2⁴ i dodalo "daljnjih 189 žrtava koje su predmet optužbi protiv optuženika".⁵ Prema tome, broj navodnih žrtava navedenih u Izmijenjenom prilogu 2 iznosio je 337.⁶ Dana 9. listopada 2008. Raspravno vijeće je donijelo "Odluku po Zajedničkom zahtjevu obrane da se odbaci Daljnje pojašnjenje identiteta žrtava" (dalje u tekstu: Odluka od 9. listopada 2008.), kojom je odbilo zajednički zahtjev obrane⁷ Gotovine, Markača i Ivana Čermaka (dalje u tekstu, zajedno: Tri tima obrane) da se odbaci Daljnje pojašnjenje tužiteljstva (dalje u tekstu: Zahtjev od 24. srpnja 2008.).⁸

3. Dana 12. studenog 2008. Raspravno vijeće je odobrilo zahtjev Tri tima obrane za odobrenje da ulože žalbu na Pobjijanu odluku (dalje u tekstu: Zajednička žalba).⁹ Dana 26. siječnja 2009. Žalbeno vijeće je odobrilo Zajedničku žalbu i vratilo Odluku od 9. listopada 2008. Raspravnom vijeću na ponovno razmatranje u svjetlu grešaka koje je utvrdilo.¹⁰ Dana 2. ožujka 2009. Raspravno

¹ Zahtjev okrivljenika Ante Gotovine i okrivljenika Mladena Markača za izdavanje naloga *mandamus*, 4. ožujka 2009. (dalje u tekstu: Zajednički zahtjev).

² Važeća optužnica u ovom predmetu je Izmijenjena spojena optužnica (*Tužitelj protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Izmijenjena spojena optužnica, 12. ožujka 2008. (dalje u tekstu: Optužnica)).

³ Daljnje pojašnjenje, par. 3, Dodatak A. Prvobitni Prilog 2 (dalje u tekstu: Prilog 2) je podnesen 28. ožujka 2007. (*Tužitelj protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-PT, Pojašnjenje optužnice, 28. ožujka 2007., Prilog 2).

⁴ Daljnje pojašnjenje, par. 3, Dodatak B.

⁵ Daljnje pojašnjenje, par. 3, Dodatak C; Izmijenjeni prilog 2.

⁶ Daljnje pojašnjenje, par. 4.

⁷ Odluka od 9. listopada 2008., str. 8.

⁸ *Tužitelj protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Zajednički zahtjev obrane da se odbaci Daljnje pojašnjenje identiteta žrtava koje je dostavilo tužiteljstvo, 24. srpnja 2008.

⁹ *Tužitelj protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Odluka po zajedničkom zahtjevu obrane za odobrenje da uloži žalbu na odluku Raspravnog vijeća od 9. listopada 2008., 12. studenog 2008.

¹⁰ Odluka po Zajedničkoj interlokutornoj žalbi obrane na Odluku Raspravnog vijeća po Zajedničkom zahtjevu obrane da se odbaci Daljnje pojašnjenje identiteta žrtava koje je dostavilo tužiteljstvo, 26. siječnja 2009. (dalje u tekstu: Odluka Žalbenog vijeća).

vijeće je donijelo Pobijanu odluku, kojom je odbilo Zahtjev od 24. srpnja 2008.¹¹ Zajednički zahtjev, kojim se od Žalbenog vijeća traži da Raspravnom vijeću naloži da postupi u skladu s Odlukom Žalbenog vijeća, podnesen je 4. ožujka 2009. Tužiteljstvo je odgovorilo 16. ožujka 2009. i zatražilo da Žalbeno vijeće odbije Zajednički zahtjev.¹² Objedinjena obrana nije podnijela repliku.

II. DISKUSIJA

4. Objedinjena obrana traži da Žalbeno vijeće izda nalog *mandamus*,¹³ pismeni nalog kojim "viši sud [može] prinuditi niži sud ili službenika vlade da mandatne ili čisto administrativne dužnosti ispuni na ispravan način".¹⁴ Ona od Žalbenog vijeća traži da "naloži Raspravnom vijeću da postupi u skladu s [Odlukom Žalbenog vijeća]" i ističe da se Zajednički zahtjev iznimno podnosi na temelju pravila 54 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik).¹⁵ Tužiteljstvo odgovara da objedinjena obrana ne može tražiti izdavanje naloga *mandamus* jer to nije procedura predviđena za odluke iz pravila 73 Pravilnika.¹⁶ Ono također tvrdi je primjerena procedura za žalbe na odluke iz pravila 73 Pravilnika podnošenje zahtjeva za odobrenje da se uloži žalba, da je objedinjena obrana 5. ožujka 2009. to učinila i da Zajednički zahtjev, stoga, predstavlja "neprikladni pokušaj da se zaobiđe postupak ulaganja žalbe uz odobrenje koji je predviđen Pravilnikom".¹⁷ Ukoliko Žalbeno vijeće smatra da je izdavanje naloga *mandamus* primjerena procedura, tužiteljstvo tvrdi da ono u ovom slučaju nije opravdano jer je Raspravno vijeće postupilo u skladu s Odlukom Žalbenog vijeća.¹⁸

5. Žalbeno vijeće smatra da se u ovom slučaju ne postavlja pitanje je li ono nadležno za izdavanje naloga *mandamus*, nego je li Raspravno vijeće postupilo u skladu s Odlukom Žalbenog vijeća. U praksi Međunarodnog suda je utvrđeno da "pravilno tumačenje Statuta zahtijeva da *ratio decidendi* njegovih odluka bude obavezujući za pretresna vijeća".¹⁹ Kada je Žalbeno vijeće vratilo Raspravnom vijeću Odluku od 9. listopada 2008. na ponovno razmatranje, ono nije tražilo da Raspravno vijeće tu svoju odluku preispita u cijelosti, nego da je preispita u svjetlu dvije greške koje je utvrdilo Žalbeno vijeće. U mjeri u kojoj objedinjena obrana sada tvrdi da Raspravno vijeće nije preispitalo dvije greške koje je Žalbeno vijeće utvrdilo i, prema tome, osporava ista pitanja u vezi s kojima je odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku od 9. listopada 2008. prvobitno dano,

¹¹ Pobijana odluka, par. 9.

¹² Odgovor tužiteljstva na Gotovinin i Markačev zahtjev za izdavanje naloga *mandamus*, 16. ožujka 2009. (dalje u tekstu: Odgovor).

¹³ Zajednički zahtjev, par. 3.

¹⁴ Black's Law Dictionary /Blackov pravni rječnik/, 8. izdanje (St. Paul, West Group, 2004.).

¹⁵ Zajednički zahtjev, par. 3.

¹⁶ Odgovor, par. 2.

¹⁷ Odgovor, par. 3.

¹⁸ Odgovor, par. 4-7.

Prijevod

Žalbeno vijeće je i dalje nadležno za razmatranje Zajedničkog zahtjeva.²⁰ Međutim, Žalbeno vijeće ističe da su Tri tima obrane na istim osnovama zatražila i ulaganje žalbe na Pobijanu odluku, 5. ožujka 2009., kada su podnijela zahtjev za odobrenje da ulože žalbu na temelju pravila 73(B) Pravilnika.²¹ Takvo odobrenje je dano 19. ožujka 2009.²² Iz tih razloga, Žalbeno vijeće odbija da u ovoj odluci razmatra meritum Zajedničkog zahtjeva. Umjesto toga, ono smatra da je u interesu ekonomičnosti sudskog postupka da pitanja pokrenuta u Zajedničkom zahtjevu razmotri zajedno s pitanjima koja su Tri tima obrane iznijela u žalbi podnesenoj uz odobrenje, prilikom rješavanja po toj žalbi.

III. DISPOZITIV

6. Na temelju gore navedenog, Žalbeno vijeće

ODBIJA da u ovoj odluci razmotri meritum Zajedničkog zahtjeva.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudac Mehmet Güney,
predsjedavajući sudac

Dana 27. ožujka 2009.
U Den Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

¹⁹ *Tužitelj protiv Zlatka Aleksovskog*, predmet br. IT-95-14/1-A, Presuda, 24. ožujka 2000., par. 113.

²⁰ *Tužitelj protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR73.4, Odluka po žalbi tužilaštva na odluku Pretresnog vijeća vraćenu na preispitivanje i dalje odobrenje radi ulaganja žalbe, 11. svibnja 2007., par. 18.

²¹ *Tužitelj protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Zajednički zahtjev obrane za odobrenje da uloži žalbu na Drugu odluku Raspravnog vijeća od 2. ožujka 2009., 5. ožujka 2009.

²² Odluka po Zajedničkom zahtjevu obrane za odobrenje da uloži žalbu na Drugu odluku po Zajedničkom zahtjevu obrane da se odbaci Daljnje pojašnjenje identiteta žrtava koje je dostavilo tužiteljstvo, 19. ožujka 2009., par. 3 ("Vijeće je već konstatiralo da se predmet Prve odluke [od 9. listopada 2008.], konkretno, eventualno nanošenje štete obrani zbog Daljnjeg pojašnjenja, tiče pitanja koje zadovoljava oba kriterija iz pravila 73(B) Pravilnika. U Drugoj odluci [od 2. ožujka 2009.] ponovno se razmatra jedan dio Prve odluke, u okviru koji je odredilo Žalbeno vijeće, ali ona se i dalje tiče istog predmeta. Vijeće stoga ostaje pri svojem zaključku da bi pitanje o kojem je riječ moglo znatno utjecati na pravično i ekspeditivno vođenje postupka i da će promptno rješenje Žalbenog vijeća suštinski pospješiti postupak.").